

strativt besvær med flere offentlige myndigheder indblandet.

Formålet med denne del af lovforslaget er at gøre ordningen lettere anvendelig – og mere attraktiv – for virksomhederne med henblik på at iværksætte en omfattende efteruddannelse af de ansatte og derigennem frigøre et betydeligt antal arbejdspladser til de længerevarende ledige.

Det skal fortsat være muligt at kunne modtage voksenuddannelsesstøtte, uden at der ansættes en ledig som vikar, men i disse tilfælde er støtteniveauet som under den nuværende lov.

Størrelsen af bevillingen fastlægges i forbindelse med de årlige finanslove. Bevillingen opdeles i to hovedområder: en pulje, som anvendes i de tilfælde, hvor der ansættes en længerevarende ledig som vikar, og en anden pulje, som benyttes, hvor dette ikke praktiseres. De offentlige merudgifter ved den foreslåede udvidelse af loven i tilslutning til den første pulje, som åbner for uddannelse/jobrotation, er forskellen mellem de bevillinger, der skulle have været udbetalt i dagpenge til ledige, og det beløb, der udbetales til virksomhederne. Såfremt dette beløb ligger på et niveau som beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets nr. 4-5, vil 30.000 ansatte kunne deltage i undervisning i 16 uger med fuld lønkompensation, og samme antal længerevarende ledige vil kunne komme i »rigtig« beskæftigelse i samme periode for under 1 mia. kr. i ekstraomkostninger for det offentlige. Hertil kommer omkostningerne ved at iværksætte uddannelsesstilbudene. Tallet 30.000 svarer næsten til antallet af UTB-berettigede langtidsledige i 1991.

Målet er, at der i forbindelse med finanslovsforslaget for 1992 skal træffes beslutning om en mærkbar forøgelse af bevillingen til denne lov.

Uddannelsesstilbudene finansieres fortsat i forbindelse med de forskellige lovgivninger, hvorunder de hører hjemme.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1.

Til nr. 1

Foruden at gælde for personer med en kortvarig uddannelse udvides loven også til at omfatte personer med utilstrækkelig uddannelse, for eksempel i de tilfælde, hvor en erhvervsuddannelse er blevet foræl-

det i forhold til arbejdslivets aktuelle kvalifikationskrav.

Til nr. 4-5

Størrelsen af den udvidede voksenuddannelsesstøtte fastsættes af kulturministeren. Udgangspunktet tages i højeste dagpengesats plus et tillæg mindst svarende til de nuværende løntilskudsordninger i forbindelse med, at længerevarende ledige ansættes i et arbejdstilbud. (I 1991 ca. 40 kr. pr. time).

I de tilfælde, hvor der ydes udvidet voksenuddannelsesstøtte, udbetales det samlede tilskud til arbejdsgiveren, der står for lønudbetaling m.v. For også fremover at sikre den billigste administration af ordningen foreslås det, at der udbetales et ensartet tilskud til virksomhederne, uanset forskelle i lønniveau.

Til nr. 7

Ved at udvide orlovsperioden til uddannelse øges mulighederne for både at indsætte en længerevarende ledig som vikar og for, at den ansatte får et godt udbytte af undervisningen. Perioden, i hvilken der kan gives støtte, udvides derfor til 32 uger i de tilfælde, hvor der ansættes en længerevarende ledig som vikar for den ansatte, der deltager i undervisning med voksenuddannelsesstøtte.

Til nr. 9

Ad den foreslåede § 4 a

Orlov til uddannelse aftales almindeligvis mellem arbejdsgiveren og den ansatte under hensyntagen til arbejdets tilrettelæggelse. Sådan bør det fortsat være. For at sikre mere ensartede muligheder for at vikariere i job, der bliver ledige i forbindelse med deltagelse i undervisning, foreslås loven udvidet således, at når der kan anvises en passende erstatningsarbejdskraft, vil grunden til ikke at give fri til uddannelse ikke være til stede. Det er dog op til arbejdsgiveren, om den udpegede erstatningsarbejdskraft skal ansættes.

Ad den foreslåede § 4 b

Erfaringerne viser, at det fortsat er nødvendigt med midler til forsøgs- og udviklingsarbejde i forbindelse med udvikling af nye undervisningstilbud, informationsarbejde m.v.